

WP6 ROADMAP REPORT

PRZEWODNIK:

WSKAZÓWKI I WYTYCZNE

GRUDZIEŃ 2014

EUROPEAN UNION
EUROPEAN REGIONAL
DEVELOPMENT FUND

2 October 2015

Wskazówki i wytyczne

Contents

1. Executive Summary	2
2. Wstęp.....	4
3. Wskazówki i wytyczne	4
3.1 Wytyczna nr. 1;.....	5
3.2 Wytyczna nr. 2	6
3.3 Wytyczna Nr. 3.....	8
3.4 Wytyczna Nr. 4.....	9
3.5 Wytyczna Nr. 5.....	10
3.6 Wytyczna Nr. 6.....	11
3. Wkład partnerów projektu i strategia	12

1. Executive Summary

Paper recycling is of strategic importance for the economy of Central Europe; however, recycling rates, collection and sorting systems as well as implementation of eco-design still differ significantly in individual countries. The roadmap document »Policy recommendation and guidelines« – one of the main outputs of the EcoPaperLoop project – is the first step to improved legislation and consequent harmonisation of the whole paper recycling loop in the region.

Within the framework of WP6, an overview of current legislative requirements with regard to paper recycling was prepared together with a comparative study on the implementation of the waste legislation in the CE region. The starting points and priorities, such as resource efficiency-including improved collection and sorting strategies, long-term sustainability of the paper loop and implementation of EU circular economy targets, were clearly defined. The most relevant stakeholder groups were identified and addressed by means of a carefully prepared questionnaire on paper recycling policy and goals, legislation issues as well as proposals for an improved paper recycling policy. All together, 113 responses from Austria, Germany, Italy, Hungary, Poland and Slovenia were obtained and carefully studied. Two brainstorming sessions were organised (World Cafe, Ljubljana, Slovenia and Stakeholders Workshop, Sopron, Hungary). Numerous national conferences and seminars in partners' countries as well as face-to-face dialogs with stakeholders, project advisory board and supporting institutions were carried out. All relevant discussions, proposals and comments were summarised and conclusions were elaborated as the following policy recommendations:

- Change of focus of the overall policy regarding paper recycling is needed, prioritizing recycling and sustainability (key preconditions for better quality of paper for recycling are implementation of eco-design as well as better collection and sorting strategies)
- improvements of the present regulation on paper products are welcome, however no new bans or expansion of legislation is desired (the most important is education, promotion and stimulation of all actors in the value chain to reach the targets)
- improved collection strategies are needed to maintain and ensure the quality of paper for recycling
- the promotion of eco-design and recyclability as »use product design to educate on the environment«, determination of recyclability, including evaluation methods and criteria for certification is of high importance
- recyclability criteria in green public procurement (GPP) should be enforced; the recyclability of a product is more important than the content of recycled fibres in the paper product

-
- access to quality paper for recycling in Europe should be ensured, with the focus on sustainability and resource efficiency (end-of-waste criteria should be respected).

The quality of paper for recycling is as important as the overall collection rate, and appropriate measures have to be taken in order to ensure it. **The most important outputs of the EcoPaper-Loop project are a new laboratory method for packaging recyclability determination, the proposal of a scorecard for the evaluation of packaging recyclability, proposals for Ecolabels and green public procurement criteria, a new sustainability tool for the end-of-life performance of products, and a decision tree for paper for recycling collection systems as well as policy recommendations on how to improve the paper recycling loop.**

2. Wstęp

Poniższy dokument stanowi kluczowy wynik pracy projektu EcoPaperLoop - Poprawa jakości wyrobów papierniczych poddawanych recyklingowi.

Mapa drogowa dla usprawnienia i ujednoczenia zasad stosowanych w regionie opracowana została w oparciu o identyfikację przeszkód i słabości w obecnej legislacji dotyczącej papieru do recyklingu. Celem jest wspieranie zakładów utylizacji papieru i tektury pod kątem recyklingu surowcowego.

Poniższa mapa stanowi zbiór wytycznych i wskazówek wspierających usprawnienie legislacji dotyczącej recyklingu papieru i skierowana jest do europejskich, krajowych, regionalnych i lokalnych władz ustawodawczych odpowiedzialnych za systemy zarządzania odpadami i recykling papieru.

Zawarte rekomendacje oparte są na analizie obecnego zbioru przepisów dotyczących recyklingu papieru oraz na wywiadach przeprowadzonych z partnerami z Niemiec, Węgier, Włoch, Polski, Słowenii oraz Austrii.

3. Wskazówki i wytyczne

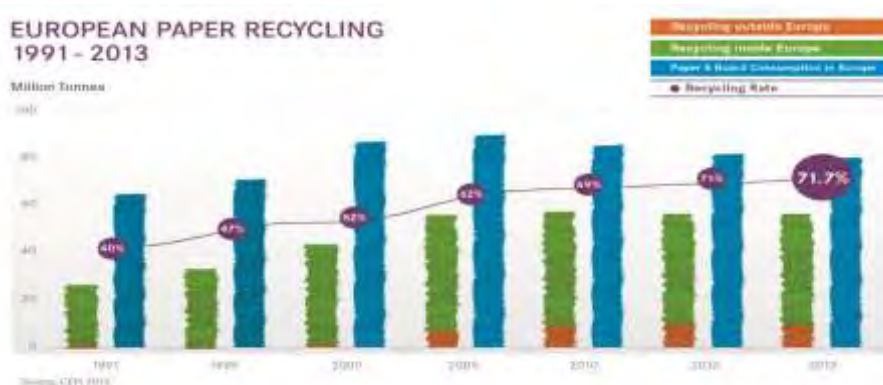
Mapa drogowa ma na celu wspieranie podręczników odpowiadających na pytanie jak w przyszłości usprawnić i ujednoczyć ramy legislacyjne dotyczące pętli recyklingu papieru tak, żeby osiągnąć wyznaczone cele oraz zapewnić łatwą dostępność i dobrą jakość surowców dla przemysłu papierniczego. Zestaw rekomendacji dotyczących obecnego zbioru prawnego i celów na przyszłość został wypracowany poprzez szereg konsultacji z zespołem zaangażowanych w projekt partnerów.

3.1 Wytyczna nr. 1;

Potrzeba zmiany skupienia uwagi na ogólną politykę dotyczącą recyklingu papieru, biorąc za priorytet odzysk surowców i zrównoważony rozwój.

Zapewnienie i utrzymanie jakości papieru do recyklingu powinno być kwestią priorytetową. Partnerzy zaangażowani w konsultacje wyrazili swoje opinie o konieczności dokładnego zdefiniowania celów na poziomie Parlamentu Europejskiego, ze szczególnym naciskiem na zrównoważony rozwój oraz odzysk włókien jako naturalnego surowca.

Potrzeba silnego skupienia się na temacie jest uzasadniona trendami rynku. Poziom recyklingu papieru w Europie sięgnął w 2013 71.7%. Jest to 45% wzrost w stosunku do 1998 roku, kiedy ustanowiony został pierwszy dobrowolny zapis w European Declaration on Paper Recycling by the European Recovered Paper Council (ERPC). Całkowita liczba papieru zebranego i poddanego recyklingowi w Europie pozostaje na stałym poziomie ponad 57 milionów ton pomimo spadającej konsumpcji papieru. Włókna papieru są teraz w Europie poddawana recyklingowi średnio 3.5 razu co znacznie przewyższa średnią światową wynoszącą zaledwie 2.4 razu.

Wykres 1: CEPI, Key Statistics 2013

13 państw europejskich udało się już przekroczyć docelowe 70% poziomu recyklingu. Również państwa, którym się to nie udało (poziom recyklingu poniżej 60%) odnotowują w ostatnich latach poprawę.

Unia Europejska osiąga limity dotyczące poziomów recyklingu papieru. Oszacowana, że ponad 22% zużywanego papieru nie nadaje się do zbiórki i recyklingu. Równocześnie zmieniają się strumienie zużytego papieru. Trendy rynku i odmienne wzorce konsumpcji stawiają nowe wyzwania przed instytucjami zajmującymi się recyklingiem papieru. Spadek na rynku papierów graficznych (min. sprzedaż gazet) powoduje spadek ilości papieru o najwyższej dla recyklingu jakości podczas gdy rośnie ilość produktów stosunkowo trudnych do poddania recyklingowi. Spowodowane jest to wzrostem rynku wielofunkcyjnych produktów i wielomateriałowych produktów opakowaniowych. Jakość papieru do recyklingu z odpadów resztkowych jest niższa i hamuje wyższy i bardziej wydajny recykling.

Biorąc pod uwagę zdefiniowane cele (zwiększenie ilości zbiórki papieru z gospodarstw domowych) i trendów rynku (mniej gazet, więcej opakowań), utrzymanie jakości papieru do recyklingu staje się coraz większym wyzwaniem.

Wytyczne:

- Rzetelna implementacja legislacji i nadzór nad wydajnością dotyczącą wszystkich celów.
- Ambitne cele są osiągalne tylko jeżeli zapewni się wszechstronne podejście przy zachowaniu jakości papieru do recyklingu i skupieniu się na warunkach wstępnych: eko-projektowaniu oraz lepszym systemem zbiórki i sortowania.
- Pożądane jest podejście bardziej skupione na rynku. Oparte o faktyczną wiedzę o strukturach rynku i analizie kosztów i zysków.

3.2 Wytyczna nr. 2

Istnieje miejsce na poprawę obecnych przepisów dot. wyrobów z papieru, nie spodziewane są jednak nowe zakazy lub legislacje.

Edukacja, promocja oraz stymulacja wszystkich organów w łańcuchu wartości są najważniejsze i najefektywniejsze w osiągnięciu celu.

Obecna legislacja dotycząca papieru do recyklingu definiuje ogólne zalecenia. Żadne specjalne zobowiązania wobec środowiska nie dotyczą wyrobów z papieru. Dyrektywa o odpadach opakowaniowych określa standardy opakowaniowe EN w kwestii implementacji kluczowych

wymogów dla wszystkich typów opakowań. Dla papieru wkraczającego do strumienia odpadów stosuje się Art. 27 dyrektywy ramowej o odpadach. Przepisy dotyczące zbiórki, sortowania i użycia papieru do recyklingu są ogólnie akceptowalne. Należy jednak unikać nadmiaru rozporządzeń, który stanowiłby barierę rozwoju. Mimo wszystko wciąż istnieją przeszkody i słabe strony obowiązujących przepisów, które należy wyeliminować. Oddzielna zbiórka jest pojęciem szeroko interpretowanym.

Wytyczne:

- Legislacji brakuje wszechstronności; dlatego potrzebne jest położenie większego nacisku na system zarządzania pętlą recyklingu i precyzyjne określenie wszystkich zaangażowanych stron.
 - Recykling ma swoje miejsce w hierarchii odpadów określonej w Ramowej Dyrektywie o Odpadach, jednak na poziomie unijnym potrzeba jasnych definicji i standardów jakości dla oceny przydatności do recyklingu, w tym metod certyfikacji i przewodników.
- Kwestią priorytetową powinno być zapewnienie implementacji obowiązujących przepisów we wszystkich państwach oraz zapewnienie spójności pomiędzy przepisami unijnymi, krajowymi oraz regionalnymi. Dla ułatwienia procesu implementacji konieczna jest wyższa transparentność.
- Wyższa identyfikowalność przepływu materiałów z uwzględnieniem aspektów ekonomicznych pomoże producentom uzyskać informacji podwyższających ekologiczność produktów z uwzględnieniem odzysku materiałów i zasad dalszego usprawniania.
- Jeszcze ważniejsza od sprawnej legislacji jest wysoka świadomość społeczna o kwestiach dotyczących recyklingu. Niezbędne jest inwestowanie w edukację, podnoszenie świadomości, promocję dobrych praktyk w recyklingu papieru, edukacja na temat całej pętli papieru oraz definicji (np. różnica pomiędzy przydatnością do recyklingu, recyklingiem a papierem z recyklingu) jak również najważniejszych warunków wstępnych wpływających na jakość papieru.
- Podejście do zagadnienia powinno obejmować większą uwagę cykl życia produktu, promocję zrównoważonego rozwoju, eko-projektowanie i zarządzanie odpadami.
- Stymulacja wszystkich sektorów pętli papieru dla większej efektywności recyklingu, np. ulgi podatkowe i opłatowe, inwestycje w rozwój technologii, inicjatywy rozwoju rynku (np. GPP).

3.3 Wytyczna Nr. 3

Nowe wzorce konsumpcji i trendy rynku stanowią nowe wyzwania dla recyklingu opakowań.

Usprawnienie systemów zbiórki jest konieczne dla zapewnienia jakości papieru do recyklingu.

Systemu zbiórki różnią się w zależności od danego kraju. Istnieją również przypadki, kiedy znaczą różnice występują nawet na terenie jednego państwa. Ujednolicone systemy zbiórek są niewykonalne z powodu zbyt dużych różnic takich jak lokalne warunki, krajobraz, populacja, zasiedlenie, legislacja, itd. Mimo to, systemy zbiórki powinny spełniać wymogi czystego strumienia odpadów, wydajności sortowania oraz identyfikowalności.

W przypadku jakości papieru do recyklingu, systemy można ustawić w szeregu (od najlepszego do najgorszego):

- Kontenery do zbiórki makulatury (dzwony) z kontrolą jakości (oraz zapłata jako bodziec motywacyjny)
- Pojemniki / kontenery na papier w gospodarstwach domowych (poziom jakości zależny od warunków mieszkalnych) i punkty recyklingu (z personelem nadzorującym)
- Publiczne kontenery na makulaturę
- Pojedynczy strumień („zmieszany”) zbiórki surowców wtórnych

Im wyższa jakość w punkcie zbiórki, tym niższe koszty procesów po sortowaniu. Edukacja i motywacja obywatelska jest w stanie pomóc redukcję tychże kosztów. Czynności po sortownicze nie są wymagane w przypadku kontenerów do zbiórki makulatury.

Kluczowym wyzwaniem dla zwiększenia poziomów recyklingu oraz jakości papieru są efektywne systemy zbiórki odpadów komunalnych. Jakość tych strumieni odpadów jest niska i słabo zbadana oraz udokumentowana. Systemy te są podporządkowane regionalnym/lokalnym przepisom i również w znacznie większym stopniu zależą od publicznej świadomości.

W ciągu lat wzrosła ogólna świadomość dotycząca znaczenia recyklingu w efektywniejszym wykorzystaniu surowców co dokonało się poprzez popularność wykorzystywania papieru z recyklingu wśród społeczeństwa. Znacznie mniej znanym zagadnieniem jest natomiast rola warunków determinujących jakość papieru przeznaczonego do recyklingu.

Wytyczne:

- Poprawa systemów zbiórki i sortowania możliwa jest poprzez inwestycję w podnoszenia świadomości, promocję, rozwój przewodników i wytycznych.
- Wymagania dotyczące przydatności do recyklingu, eko-projektowania oraz odpowiedzialności producenckiej o informowaniu konsumentów o strategiach właściwej zbiórki papieru. Producenci powinni w sposób prosty i zwięzły przekazywać konsumentom oraz końcowym użytkownikom informacje o przydatności do recyklingu swoich produktów. Przewodniki i wskazówki dla prawidłowej zbiórki i selekcji są konieczne dla zachowania czystości strumieni papieru. Instrukcje muszą być zgodne z lokalnymi systemami sortowania i używanymi technikami recyklingu.
- Potrzebne są „inteligentne” przepisy łączące bodźce motywacyjne do stymulacji zbiórki i recyklingu. Przepisy powinny być oparte o wiedzę na temat praw rynku i stymulowane za pomocą cen; strumień papieru powinien być oparty o specyfikę rynku.

3.4 Wytyczna Nr. 4

Promocja eko-projektowania i przydatności do recyklingu.

„Wykorzystaj projekt produktu do edukacji ekologicznej.”

Strategie poprawy skupione są głównie na końcowej fazie cyklu życia papieru; eko-projektowanie nie jest w wystarczający sposób promowane.

Wspieraniem eko-projektowania zajmuje się nowa Ramowa Dyrektywa o Opakowaniach i Odpadach Opakowaniowych. Dyrektywa o Eko-projektowaniu (2009/125/EC) nie obejmuje produktów z papieru i fakt ten nie ulegnie w najbliższych latach zmianie. Dyrektywa ta determinuje minimalne wymagania środowiskowe podczas gdy eko-projektowanie odnosi się jedynie do górnych 5% produktów na rynku. Dyrektywa o Opakowaniach i Odpadach Opakowaniowych odnosi się do normy EN 13430, która determinuje ogólne wymagania dotyczące opakowań z surowców wtórnych.

Eko-projektowanie opakowań jest często kompromisowe ze względu na liczne wymagania dotyczące wyrobów opakowaniowych. Dlatego ostateczny wybór parametrów opakowania znajduje się po stronie producentów opakowania. Podwyższona odpowiedzialność producentów

oraz przepisy dotyczące opakowań mają wpływ na podwyższenia stopnia przydatności opakowań do recyklingu.

Liczne praktyki dotyczące podwyższania obowiązków producentów obowiązujące w Europie ograniczają się jedynie do odpowiedzialności za zarządzanie odpadami z uwzględnieniem zbiórki i sortowania.

Wytyczne:

- Wszystkie podmioty w łańcuchu wartości papieru i odpadów papierowych mają możliwość poprawy recyklingowej matury. Dlatego istotnym jest, żeby obowiązki każdego z podmiotów były jasno sprecyzowane i proporcjonalne do ich wpływu na jakość papieru do recyklingu.
- Bardzo ważne jest ustalenie poziomu recyklingu, z uwzględnieniem metod oceny i kryteriów certyfikacji. Badania przydatności do recyklingu powinny być oparte o istniejące standardy i certyfikaty.
- Spodziewane jest wdrożenie ogólnych zasad odpowiedzialności producenta uwzględniających pokrycie pełni kosztów zarządzania odpadami produktowymi. Z tego powodu należy zapewnić większą transparentność przepływu materiałów oraz aspektów ekonomicznych.
- Należy promować eko-znakowanie oraz nabywanie produktów z eko-certyfikatami, uwzględniającymi kryterium przydatności do recyklingu.

3.5 Wytyczna Nr. 5

Egzekwowanie kryteriów przydatności do recyklingu w systemie zielonych zamówień publicznych.

“Przydatność do recyklingu produktów jest ważniejsza niż zawartość odzyskanych włókien w produktach z papieru”.

Ogólne kryteria zielonych zamówień publicznych w Unii Europejskiej są określone i połączone z rekomendacjami dot. eko-znakowania. Pomimo, że eko-znakowanie produktu jest dowodem na

zgodność z ekologicznymi wymogami, nie może być ono bezpośrednio wymagane od dostawcy w ofercie przetargowej.

Kryteria środowiskowe w procedurach zamówień publicznych są mniej lub bardziej wymagane prawnie we wszystkich krajach, jednak część państw posiada ściśle określone kryteria podczas gdy inne opierają się w większym stopniu na propagowaniu dobrych praktyk, szablonach umów oraz innych mniej zdefiniowanych praktykach.

Wskazówki:

- GPP powinno opierać się na koncepcji zrównoważonego rozwoju. Należy również zwracać większą uwagę na przydatność do recyklingu produktu niż na zawartość włókien.
- GPP jest ważnym narzędziem stymulującym recykling i powinno być wzmocniane. Zasady ogólne, zdefiniowane na poziomie Unii Europejskiej powinny być jasno zdefiniowane.
- Implementacja jest kluczową kwestią. Dlatego powinna być silnie promowana za pomocą przewodników, wymiany dobrych praktyk oraz edukacji użytkowników. Szczególny nacisk należy również położyć na podwyższenie kompetencji pracowników cywilnych pracujących przy GPP.
- GPP powinno być obligacją dla władz publicznych i jednocześnie częścią ogólnej polityki promowania eko-projektowania i recyklingu. Potrzeba podjąć środki stymulujące prywatny sektor w postępowaniu się tymi samymi zasadami i kryteriami zamówień.

3.6 Wytoczna Nr. 6

Zapewnienie Europie dostępu do dobrej jakości papieru do recyklingu.

Ustalono, że duża ilość papieru zdatnego do ponownego użytku i recyklingu zostaje poddawana eksportowi poza granice Unii Europejskiej. EOROSTAT informuje o wolumenie handlu papieru do recyklingu w EU-27 w oparciu o obroty handlowe. Poziomy importu EU-27 są niskie a eksport

pokazywał silną tendencję zwyżkową do 2009, obecnie utrzymując się na stabilnym poziomie prawie 15% ilości papieru zebranego w UE.

Niedawna propozycja zmiany definicji prawnej tego kiedy odpad przestaje być odpadem, kierowana zmianą postrzegania papieru do recyklingu jako odpadu, odrzucona została z obawą przed potencjalnym negatywnym efektem na recykling papieru w Europie. Mogłoby to stanowić kompromis pomiędzy zdrowotnymi a środowiskowymi standardami zawartymi w Dyrektywie o Odpadach i mogłoby skutkować jeszcze wyższym poziomem eksportu papieru do recyklingu, czyli istotnie wpływać na europejski sektor recyklingu papieru (Parlament Europejski, Grudzień 2013).

Przepisy dotyczące transportu odpadów zapewniają ochronę przed utratą surowców. Znowelizowane przepisy ustanawiają wymagania dotyczące transportu odpadów w granicach Unii Europejskiej oraz poza jej obszarami. Wymagania te są surowsze dla państw członkowskich i nakładają na nie obowiązek ustanowienia panów inspekcji transportu opartych o ocenę ryzyka.

Wytyczne:

- Przepisy dotyczące tego kiedy odpad przestaje być odpadem oraz kryteria już zaplanowane w nowej dyrektywie powinny zostać przeanalizowane ze szczególnym uwzględnieniem kwestii zrównoważonego rozwoju i wydajności surowców.
- Niezbędne jest wdrożenie rygorystycznych przepisów dotyczących transportu odpadów z bardziej praktycznym nadzorem na faktyczny transport papieru do recyklingu z UE.
- Należy usprawnić możliwość śledzenia odpadów opakowaniowych w całym cyklu aż do procesu recyklingu.

4. Wkład partnerów projektu i strategia

Końcowe rezultaty projektu jasno pokazują, że jest miejsce dla udoskonalania jakości papieru do recyklingu poprzez wdrażanie już istniejącej legislacji jak również działania w łańcuchu wartości papieru.

Oczywistym jest, że papiernie stosujące papier do recyklingu jako główny surowiec są tylko częściowo zadowolone z jego jakości. Do tej pory, cel jakim jest podnoszenie poziomu zbiórki papieru w państwach Europy Centralnej dominuje nad koncepcją głoszącą, że jakość drugorzędneho surowca jest równie ważna jak ogólny poziom zbiórki.

Partnerzy w projekcie pracowali wspólnie ponad dwa lata promując znaczenie jakości papieru do recyklingu. W czasie trwania projektu udało się wypracować kilka istotnych narzędzi, z których część została już wdrożona do stosowania. Mimo to, większa efektywność zostanie osiągnięta tylko jeżeli zostaną one w najbliższej przyszłości zaadaptowane dla całego łańcucha wartości papieru.

Ocena przydatności do recyklingu produktów opakowaniowych z papieru; metoda została opracowana i obecnie cztery laboratoria na terenie Europy Centralnej posiadają sprzęt i przeszkolenie umożliwiające badania przydatności do recyklingu, tj. pomaganie projektantom opakowań w stworzeniu nowych produktów nastawionych na recykling.

Karta oceny produktów opakowaniowych z papieru; propozycja karty ocen opracowana została w ramach projektu i wstępnie przeanalizowana za pomocą internetowej publicznej konsultacji. Mimo to, instrument wymagać będzie przed wprowadzeniem głębszej analizy przez the European Recovered Paper Council. Partnerzy projektu zaangażowani w jego rozwój zapewnią swoją pomoc nawet po zakończeniu trwania projektu co upłynni proces wprowadzania. Ze względu na złożoność procesu recyklingu papieru i olbrzymią różnorodność produktów dostępnych na rynku, konieczne będą dodatkowe modyfikacje i metodologiczne ulepszenia zapewniające zgodność narzędzia z zasadą zrównoważonego rozwoju w nadchodzących latach.

Eko-znakowanie i zielone zamówienia publiczne; obecnie kryteria przydatności do recyklingu stosuje się również w związku z eko-znakowaniem zadrukowanych i przetworzonych produktów. Podobne kryteria obecne są również w eko znakach Blue Angel i Nordic Swan. W kilku państwach Europy Centralnej administracja publiczna wciąż rozwija krajowe plany zielonych zakupów. W tym kontekście, EcoPaperLoop wysłała czytelny komunikat dotyczący wprowadzenia kryteriów przydatności do recyklingu produktów w celu uzupełnienia istniejących kryteriów dotyczących minimalnej ilości produktów z recyklingu kupowanych przez władze publiczne. W celu wypracowania minimalnych kryteriów środowiskowych, partnerzy projektu powinni w swoich krajach podjąć działania wspierające władze publiczne i lokalne agencje środowiska oferując wiedzę techniczną zdobytą w trakcie trwania projektu.

Narzędzie zrównoważonego rozwoju końcowej fazy cyklu życia; narzędzie zrównoważonego rozwoju opracowane zostało w ramach projektu. Obecnie, narzędzie to pozwala to na przeliczanie wyników przydatności do recyklingu produktów graficznych badanych według karty wyników ERPC na (i) zwiększenie/zmniejszenie zużycia energii vs. średnia kategoria produktu, (ii) zwiększenie/zmniejszenie zużycia środków chemicznych vs. średnia kategoria produktu, (iii) zużycie/oszczędzanie CO₂ vs. średnia kategoria produktu. W przypadku kategorii produktów opakowaniowych narzędzie będzie funkcjonować poprawnie w momencie całkowitego skompletowania bazy danych. Partnerzy projektu pracujący nad przydatnością do recyklingu

produktów opakowaniowych w swoich krajach zgodzili się na podzielenie się w przyszłości wynikami swojej pracy. Partner główny ma zadanie konserwować i aktualizować narzędzie przez przynajmniej pięć lat od czasu zakończenia projektu.

Drzewo decyzji dla papieru do systemów zbiórki do recyklingu; w oparciu o analizę sytuacji Europy Centralnej, opracowano drzewo decyzji wspierające lokalne władze w zarządzaniu i zbiórką odpadów. Drzewo pozwala również na określanie najlepszych strategii poprawy jakości papieru do recyklingu w stosunku do przeszłości.